

متن پرسش

سلام علیکم و رحمه الله: خدمت جناب استاد عزیزم عرض درود و خسته نباشید به خاطر تمام زحماتتون عرض می‌کنم. بنده مدتهاست با دروس حکمی آشنایی دارم اما اصوات شما برای من نقطه عطفی بود خداوند به شما خیر فراوان عنایت کند. سوال ۱: در مورد رویت حق در مخلوقات باید عرض کنم که بنده با نگاه به مناظر ممکنات به اسماء الهی منتقل می‌شوم اما در حد ارتباط عقلی و فکری و در اثر تفکر قلبا هم با وجود این ممکنات انس می‌گیرم. یعنی وقتی حیات و اراده و زیبایی رو درک می‌کنم در این مناظر با این اسماء انس هم برقرار می‌کنم الحمدلله. اما این سوال برایم پیش اومده که آیا این صفات کمال خود اسم جامع الله به اعتبار مقام واحدیت هست؟ یا جلوه و نمودی محدود از اون اسم الهی است که در مقام واحدیت است اما چون این جلوه فانی در اون مقام هست در واقع خود اون مقام هست که در صحنه است؟ از فرمایشاتتون بنده بین این دو مطلب حیران شدم اما گمان می‌کنم مطلب دوم منظورتون باشه. سوال ۲: آیا ماهیات، اسم جامع الله رو به قدر خودشون نمایش می‌دهند با این بیان که اون اسم شدت و ضعف نداره و ماهیات هست که هر کدام به محدوده ای اون اسم جامع الله رو ظاهر میکنه، یا اسم الله وقتی به تجلی و ظهور در صحنه میاد یعنی تجلی برون صقعی میکنه اون تجلی و ظهور شدید و ضعیف میشه من حیث هوهو و با قطع نظر از ماهیات.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: با پیگیری مباحثی که در شرح سوره‌ی حمد حضرت امام و کتاب «مصباح الهدایه» شد، طبق وحدت شخصی وجود و تشکیک در ظهور، روشن می‌شود آنچه در همه حال در صحنه است، حضرت حق است و ما به اندازه‌ی تقوی و تزکیه‌ی خود و رفع آنانیت از خود، او را می‌یابیم. موفق باشید